

lub pewnych tylko rodzajów przesyłek pocztowych lub

- b) jedną osobę do jednorazowego podjęcia w jego imieniu i pokwitowania odbioru jednej ściśle określonej przesyłki pocztowej".

17) W § 225 pkt. 2 na końcu dodaje się wyrazy „przy wystawieniu zaś jednorazowego pełnomocnictwa — dokładne określenie rodzaju przesyłki”.

18) W § 228 dodaje się dwa nowe ustępy, jako ustępy drugi i trzeci o następującym brzmieniu:

„Przy pełnomocnictwach jednorazowych podpis mocodawcy uważa się za uwierzytelniony, jeżeli przy złożeniu pełnomocnictwa został okazany dokument legitymacyjny mocodawcy oraz na pełnomocnictwie obok podpisu mocodawcy wpisane zostały cechy tego dokumentu, stwierdzone podpisem upoważnionego.

Jeżeli okazany dokument legitymacyjny nasuwa wątpliwości lub nie został okazany, urząd powinien żądać uwierzytelnienia podpisu mocodawcy w sposób, podany w ustępie pierwszym paragrafu niniejszego”.

19) § 262 otrzymuje następujące brzmienie:

„Paczki pilne lub adresy pomocnicze do tych paczek, nieopłacone przy nadaniu za pośpieszne doręczenie, doręcza się odbiorcom do domu według zasad, obowiązujących przy doręczaniu przesyłek zwykłych”.

20) § 302 otrzymuje następujące brzmienie:

„Wysokość opłat za doręczenie odbiorcy do domu pewnych rodzajów przesyłek pocztowych określa taryfa pocztowa”.

21) § 303 otrzymuje następujące brzmienie:

„Odbiorca, który przy pierwszym uiszczeniu doręczeniu z jakiegokolwiek powodu paczki nie odebrał, a życzy sobie powtórzenie jej doręczenia, uiszcza za doręczenie podwójną opłatę taryfową; przy doręczeniu zaś innych przesyłek, podlegających opłacie za doręczenie, w każdym wypadku uiszcza tylko pojedynczą opłatę taryfową”.

22) W § 313 skreśla się wyrazy: „oraz za listy wartościowe” i wyrazy „lub za każdy list wartościowy”.

23) W § 314 skreśla się:

- a) w ustępie pierwszym wyrazy „lub też list wartościowy”;
 b) w pkt. 1 i 2 wyrazy „i listach wartościowych”;
 c) w pkt. 4 wyrazy „lub listu wartościowego”.

24) W § 315 w końcowym ustępie wyraz „przekazowej” zastępuje się wyrazami „za przekazanie”.

25) W § 316 pkt. 3 ustęp pierwszy po wyrazach „listu zleceniowego” przecinek zastępuje się wyrazem „lub” oraz skreśla się wyrazy „lub odcinek kartki zleceniowej”; ustęp zaś drugi otrzymuje następujące brzmienie: „Kwotę, zainkasowaną na podstawie zlecenia inkasowego lub dokumentu wierzycielskiego, po potrąceniu opłaty taryfowej za przekazanie oraz opłaty, związanej z możliwym protestem wekslu, przesyła się stosownie do życzenia nadawcy zlecenia w sposób, podany w § 140”.

26) W § 330 w pkt. 1 po wyrazach „natychmiast lub” wyrazy „po upływie” zastępuje się wyrazami

„przed upływem”; po wyrazach „z innych powodów” przecinek zastępuje się kropką oraz skreśla się wyrazy: „po upływie zaś przepisane terminu podjęcia jeśli chodzi o paczki awizowane lub takie, których podjęcie zastrzegł sobie odbiorca”.

27) W § 333 cyfrę „4” zastępuje się cyfrą „3”.

28) W § 334 w ustępie pierwszym cyfrę „4” zastępuje się cyfrą „3”, a w ustępie trzecim po wyrazach „koperty pieniężnej” skreśla się przecinek oraz wyrazy „kartki zleceniowej”.

29) W § 341 w pkt. 1 na końcu dodaje się zdanie „a urząd nie został upoważniony do protestowania takich weksli”.

30) W § 342 wyrazy „kartki zleceniowe” zastępuje się wyrazami „zlecenia inkasowe”.

31) W § 343 w ustępie pierwszym skreśla się wyrazy „z wyłączeniem opłaty manipulacyjnej i dodatkowej”.

32) W § 348 skreśla się pkt. 2.

33) W § 353 pkt. 2 wyrazy „kartki zleceniowe” zastępuje się wyrazami „zlecenia inkasowe”.

34) W § 359:

a) w ustępie pierwszym po wyrazie „zleceniowe” stawia się przecinek i dodaje się wyraz „inkasowe”;

b) w ustępie trzecim: po wyrazie „pobraniu” literę „i” zastępuje się przecinkiem, a po wyrazie „zleceniowe” dodaje się wyrazy „i inkasowe”; w zdaniu zaś końcowym skreśla się wyrazy „i w danym razie opłatę za doręczenie”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Poczty i Telegrafów: *E. Kaliński*

829.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZTY I TELEGRAFÓW

z dnia 13 października 1934 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 14 lipca 1932 r. o paczkach żywnościowych.

Na podstawie art. 6, 18 i 22 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 63, poz. 481) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 14 lipca 1932 r. o paczkach żywnościowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 583), zmienionem rozporządzeniem Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 30 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 314), wprowadza się następujące zmiany:

1) § 10 otrzymuje następujące brzmienie:

„Waga paczek żywnościowych nie może przewyższać norm, podanych w taryfie pocztowej”.

2) § 23 otrzymuje następujące brzmienie:
„Wysokość opłat pocztowych za paczki żywnościowe określa taryfa pocztowa”.

3) § 24 otrzymuje następujące brzmienie:

„a) Za paczki żywnościowe „poste restante” nie pobiera się taryfowej należności dodatkowej „za poste restante”.

b) Opłaty za paczki żywnościowe, nadawane w ambulanśach pocztowych, uiszczą się znaczkami pocztowymi”.

4) § 26 otrzymuje następujące brzmienie:

„Wysokość opłat telegraficznych określa taryfa telegraficzna”.

5) § 27 i 28 skreśla się.

6) § 29 i 30 otrzymują kolejną numerację 27 i 28.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Poczty i Telegrafów: *E. Kaliński*

830.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZTY I TELEGRAFÓW

z dnia 13 października 1934 r.

w sprawie uchylecia rozporządzenia z dnia 2 maja 1933 r. o paczkach tytoniowych.

Na podstawie art. 6 i 18 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 63, poz. 481) zarządzam co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 2 maja 1933 r. o paczkach tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 300) uchyla się.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Poczty i Telegrafów: *E. Kaliński*

831.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 3 października 1934 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 30 października 1933 r. o patentach żeglarskich.

Na podstawie art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 266) w brzmieniu ustalonem ustawą

z dnia 18 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 215) i na podstawie art. 6 pkt. d) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 479) zarządzam co następuje:

§ 1. W § 13 rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 30 października 1933 r. o patentach żeglarskich (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 3, poz. 9) ustęp drugi otrzymuje następujące brzmienie:

„(2) Osoby, wymienione w § 12 ust. 1 pkt. a) i b) tracą uprawnienie do kierowania statkami i łodziami, jeżeli do dnia 1 stycznia 1935 r. nie wniosą podania o patent żeglarski”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

832.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 12 października 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o zmianie rozporządzenia z dnia 4 czerwca 1930 r. w sprawie prowadzenia przemysłu kominiarskiego.

Na podstawie art. 41 ustęp 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), zarządzam co następuje:

§ 1. Do rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 4 czerwca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 390), wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie prowadzenia przemysłu kominiarskiego, wprowadza się zmiany następujące:

1. Do § 1 dodaje się jako ustęp 2 następujące postanowienie: „Roboty, związane z wykonywaniem przemysłu kominiarskiego, muszą być przeprowadzane we wszystkich budynkach, które znajdują się w granicach poszczególnych okręgów kominiarskich”.

2. § 5 otrzymuje brzmienie następujące:
„§ 5. Prawo przemysłowego wykonywania robót kominiarskich przysługuje, poza osobami fizycznymi, tym tylko osobom prawnym, które są związane dla trudnienia się przemysłem kominiarskim i składają się wyłącznie z przemysłowców kominiarskich”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*